

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Zbigniew Puzkarski

Protokolant Łukasz Biernacki

w sprawie **M. N.**

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 grudnia 2018 r.

skargi obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 6 września 2018 r., sygn. akt II Ka [...],

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 16 maja 2018 r., sygn. akt VII K [...]

i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania,

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić skargę;

**2. obciążyć oskarżonego M. N. kosztami sądowymi
postpowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem z dnia 16 maja 2018 r., sygn. akt VII K [...], na okres 2 lat tytułem próby warunkowo umorzył postępowanie wobec M. N. o czyn polegający na tym, że w dniu 10 września 2016 roku w I. na ul. L., woj. [...], prowadził motorower marki K. o numerze rejestracyjnym [...] w ruchu lądowym po drodze publicznej nr [...], będąc w stanie nietrzeźwości tj. 1,13 mg/l alkoholu

w wydychanym powietrzu, tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Od tego wyroku apelację na niekorzyść oskarżonego wniósł prokurator, który podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, mającego wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy w Z. wyrokiem z dnia 6 września 2018 r., sygn. akt II Ka [...], uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok Sądu odwoławczego wniósł obrońca oskarżonego, który podniósł zarzut rażącego naruszenia przepisów prawa karnego procesowego, tj. art. 437 § 2 k.p.k., które miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegające na uchyleniu wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 16 maja 2018 roku, sygn. akt VII K [...] i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi, podczas gdy w myśl brzmienia art. 437 § 2 k.p.k. w sprawie odwoławczej oskarżonego M. N. nie było konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości, co też wynika z konstatacji Sądu Okręgowego w Z. podniesionych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, a co za tym idzie jawiąca się w ocenie Sądu drugiej instancji potrzeba powtórzenia niektórych tylko dowodów i ponowna ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie mogła powodować przekazania sprawy Sądowi instancji do ponownego rozpoznania na zasadzie art. 437 § 2 k.p.k.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Z..

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Skarga nie jest zasadna.

Zgodnie z art. 539a § 1 k.p.k. zakres kontroli dokonywanej przez Sąd Najwyższy po wniesieniu skargi na wyrok sądu odwoławczego, o którym mowa w

art. 539a § 1 k.p.k., ogranicza się do zbadania, czy stwierdzone przez sąd odwoławczy uchybienie daje podstawę do orzekania kasatoryjnego (zob. *uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r., I KZP 13/17, OSNKW 2018/3/23, LEX nr 2428783*). Jak wynika z treści art. 437 § 2 zd. II k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1, art. 454 lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Lektura uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Z. prowadzi do wniosku, że Sąd ten stwierdził dowolność w przyjęciu przez Sąd pierwszej instancji, że w świetle okoliczności faktycznych sprawy wina i społeczna szkodliwość czynu zarzucanego M. N. nie są znaczne, co stanowiło podstawę do wydania wyroku warunkowo umarzającego postępowanie. Wprawdzie w części motywacyjnej zaskarżonego orzeczenia wskazuje się jedynie, że to właśnie to uchybienie stanowiło podstawę uchylenia wyroku Sądu pierwszej instancji, jednak w realiach procesowych niniejszej sprawy nie może być wątpliwości co do tego, że przeszkodą do wydania orzeczenia reformatoryjnego przez Sąd odwoławczy była reguła *ne peius*, określona w art. 454 § 1 k.p.k., zgodnie z którą sąd ten nie może skazać oskarżonego, m.in. co do którego w pierwszej instancji warunkowo umorzono postępowanie.

Chociaż więc Sąd Okręgowy w Z. nie przywołał jako powodu wydania orzeczenia kasatoryjnego żadnej z podstaw określonych w art. 437 § 2 zd. II k.p.k., to jednak zaprezentował w uzasadnieniu stanowisko, zgodnie z którym właściwa ocena stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu nie mogła prowadzić do warunkowego umorzenia postępowania karnego. W jego ocenie Sąd Rejonowy dowolnie przyjął, że stopień społecznej szkodliwości czynu oraz wina oskarżonego nie są znaczne, a to są konieczne przesłanki, które umożliwiają wydanie wyroku warunkowo umarzającego postępowanie. W tej sprawie zresztą Sąd Okręgowy po raz wtóry uchylił wyrok Sądu pierwszej instancji warunkowo umarzający postępowanie wobec oskarżonego o ten czyn i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. To z kolei dowodzi, że w ocenie Sądu Okręgowego właściwa ocena społecznej szkodliwości czynu oraz stopnia winy oskarżonego mogłaby doprowadzić do wydania wyroku skazującego, co jednak z obiektywnych powodów

nie było możliwe ze względu na treść art. 454 § 1 k.p.k. W sprawie nie doszło zatem do naruszenia art. 437 k.p.k.

Z tych względów, nie stwierdzając okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.